

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus และการสอนแบบปกติ

A Comparison of English Learning outcome and the satisfaction of
Mathayomsuksa one student of The Demonstration school of Ramkhamhaeng
University through KWL-Plus and Conventional method

ฐาปนีย์ แม้นญาติ**

รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง กลุ่มควบคุม 1 ห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธี KWL-Plus (2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบปกติ (3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.654 (4) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.791 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t-test แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purpose of this research was to compare the English learning and satisfaction through KWL-Plus and a conventional method. The objectives were (1) to compare the English Learning outcome of Mathayomsuksa 1 students between KWL-Plus and conventional method. (2) to compare the satisfaction of English Learning of Mathayomsuksa 1 between KWL-Plus and conventional method.

The samples in this study were seventy students of the seven grade students of The Demonstration School of Ramkhamhaeng University in the second semester of the academic year 2016 and selected the seven grade students 2 classes from 10 classes by using simple random sampling. Then assigned the method of teaching to both classes at random. The experimental group, the student being taught by KWL-Plus Method; and the controlled group, the students being taught by a conventional method. The research instruments consisted of (1) the KWL-Plus Method lesson plans (2) the conventional method lesson plan (3) the proficiency test of English with reliability of 0.654. (4) the questionnaire on the satisfaction in using the method with reliability of 0.791. The data was statistically analyzed by using percentage, means, standard deviation, t-test for the independent group. The result of the research showed that:

(1) In comparison of English learning outcome between group, the students being taught by KWL-Plus Method could acquire English different from the students being taught by a conventional method at the .01 level of statistical significance.

(2) In comparison of satisfaction between group, the students being taught by KWL-Plus Method could acquire English different from the students being taught by a conventional method at the .05 level of statistical significance.

Key Word:

การสอนแบบ KWL-Plus การสอนแบบปกติ

*บทความนี้เรียบเรียงจากสารนิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus และการสอนแบบปกติ

*นักศึกษานิพนธ์โท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาการอ่านของนักเรียนสามารถทำได้หลายวิธี เทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน และทักษะ การคิดอย่างบังเกิดผลดี เนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน โดยครูมีบทบาทคอยดูแลการฝึกคิดของนักเรียน คอยถามคำถาม เพื่อให้นักเรียนแสวงหาคำตอบ และคอยกระตุ้นให้นักเรียนถามคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วย ดังนั้นเทคนิค KWL plus จึงสามารถนำมาใช้ในเรื่องที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนรู้และเข้าใจในเรื่องนั้นๆ รวมทั้งมุ่งพัฒนาทักษะการคิดอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL plus ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้น K (What you know) : รู้อะไรมาบ้าง 2) ขั้น W (What you want to know) : ต้องการเรียนรู้อะไร 3) ขั้น L (What you have learned) : เรียนรู้อะไร และ 4) การเขียนสรุปและนำเสนอ โดยในขั้น K นักเรียนจะต้องตอบคำถามที่ว่าเขาจะรู้ได้จากเรื่องที่กำหนด ซึ่งเมื่อนักเรียนได้อ่านสาระความรู้แล้ว นักเรียนสามารถเพิ่มเติมลงในตารางได้อีกว่าในเรื่องที่กำหนดมีเรื่องอะไรอีกบ้าง ครูจะต้องเตรียมคำถามสำหรับให้นักเรียนตอบหรือแสวงหาคำตอบหรือสาระข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุด สำหรับขั้น W คือ นักเรียนต้องการรู้อะไร อาจจะหมายถึงเรื่องที่อ่านแล้วต้องรู้ ศึกษาอะไรเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้รู้และเข้าใจในเรื่องนั้น โดยละเอียด ครูต้องช่วยนักเรียนสร้างคำถามจากเรื่องที่เขาต้องการรู้ และควรให้นำเสนอวิธีการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ด้วย หรือครูเตรียมไว้ให้แล้วแต่ความเหมาะสม แล้วให้นักเรียนสรุปสั้นๆ ส่วนในขั้น L นักเรียนควรหาคำตอบของคำถามในขั้น W ให้ช่วยกันตอบลงในแผนผังรวมและแผนผังของตนเอง สำหรับบันทึกสิ่งที่เรียนรู้ ครูควรกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษด้วย และทำเครื่องหมายไว้ เนื่องจากเป็นผลที่ได้ที่นอกเหนือจากการตอบคำถามที่ระบุในขั้น W หลังจากนั้นควรให้นักเรียนไปหาข้อมูลเพิ่มเติมและความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดของคำตอบหรือคำถามอื่นที่ต้องศึกษาจากแหล่งข้อมูลอื่นหรือศึกษาเพิ่มเติมภายหลัง จากนั้นอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับสาระต่าง ๆ ที่บันทึกในขั้น L จะเห็นได้ว่าการใช้เทคนิค KWL ช่วยฝึกการเขียน ฝึกการอ่าน การคิดวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ของนักเรียน เขียนสิ่งที่ตนเองคิดตนเองรู้ เพื่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้เรียน จึงขึ้นอยู่กับครูว่าต้องการจะตรวจสอบ ดูแลส่งเสริมทักษะอะไรให้แก่เด็กบ้าง ที่นอกเหนือจากผลการเรียนรู้และลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนด นั่นคือ ครูสามารถเพิ่มตารางสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจาก KWL ได้เป็น KWL-Plus ซึ่งหมายถึง สรุปผลการเรียนรู้จากขั้นตอนทั้งหมดของ KWL แล้วให้แสดงออกด้วยการสร้างแผนผังเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสาระความรู้ต่าง ๆ โดยครูจะต้องคอยช่วยเหลือแนะนำการสร้างแผนผัง โน้ตส่นหรือแผนผังความคิด (mind mapping หรือ concept mapping) จากการให้นักเรียนสร้างแผนผังโน้ตส่นจะช่วยในการสรุปสาระสำคัญและเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

กระบวนการของ KWL plus สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและอ่านอย่างสร้างสรรค์ได้เช่นเดียวกัน เพราะแต่ละขั้นตอนมุ่งใจให้นักเรียนอ่านคิดวิเคราะห์โดยละเอียด จากการถามคำถามและเสริมแรงของครูช่วยให้นักเรียนอยากรู้อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น KWL plus ทำให้ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่เขาต้องรู้ และได้รู้อะไรจากที่อ่าน เป็นต้น การคิดและสรุปการสร้างแผนผังโน้ตค้นต่อท้าย KWL plus ช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน แสดงสาระหลัก สาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ เป็นการสร้างแผนผังคำสำคัญกับลายเส้นแสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการต่าง ๆ ได้ โดยใช้เทคนิค KWL plus ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือ และการถามคำถามให้คิดของครู นอกจากนั้นนักเรียนยังสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ในการเรียนรู้สาระอื่น ๆ ต่อไป (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2553: 123-126)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 10 ห้องเรียน นักเรียนรวม 320 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบความสามารถในด้านการอ่านและการเขียน ดังนั้นนักเรียนแต่ละห้องจึงมีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 70 คน โดยวิธีการสุ่มดังนี้
 - 2.1 ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำการสุ่มโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก จากจำนวน 10 ห้อง ได้มา 2 ห้องเรียน ได้แก่ห้อง 1/3 และห้อง 1/8

2.2 ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งโดยการจับสลาก เพื่อให้ได้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏผลคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มทดลอง ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบ KWL-Plus จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/8 เป็นกลุ่มควบคุม ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบปกติ จำนวน 40 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีตัวแปรในการศึกษา ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่ การสอนแบบ KWL-Plus การสอนแบบปกติ ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 4 ได้แก่ ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น รวมถึงศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร เพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวนระยะเวลาที่ใช้สอนรวมทั้งสิ้น 16 คาบ คาบละ 50 นาที

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ได้ทราบความแตกต่างของผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ได้ทราบความแตกต่างความพึงพอใจ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบ KWL-Plus

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 220-243) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

1. ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ
2. เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ
3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
5. คุณภาพผู้เรียน

แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้

การเรียนรู้ (Learning)

การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต การเรียนรู้จะช่วยให้เราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตหรือสามารถปรับสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับตัวเราได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นคนเราจึงต้องมีการเรียนรู้อยู่เสมอและเป็นไปอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยเหตุนี้เอง นักจิตวิทยา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาก็ให้ความสนใจเรื่องของการเรียนรู้เป็นอย่างมากเพราะชีวิตความเป็นอยู่และการประพฤติปฏิบัติของคนเราจะเป็นไปในรูปแบบใด ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้เป็นสำคัญ การเรียนรู้ (Learning) มีขอบเขตที่ครอบคลุมหมายหมาย 2 ประการ คือ การเรียนรู้ในความหมายของ “กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process)” ซึ่งหมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอนหรือการใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และการ

เรียนรู้ในความหมายของ “ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)” ซึ่งได้แก่ความรู้ความเข้าใจในสาระต่าง ๆ ความสามารถในการกระทำ การใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึกรู้สึกหรือเจตคติอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้หรือการใช้วิธีการเรียนรู้ เนื่องจากการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญา และกระบวนการทางจิตใจของบุคคลในการรับรู้สิ่งเร้าต่าง ๆ และพยายามสร้างความหมายของสิ่งเร้าหรือประสบการณ์ที่ตนได้รับเพื่อให้เกิดความเข้าใจในประสบการณ์นั้น โดยอาศัยกระบวนการทางสังคมเข้าช่วย เป้าหมายของการเรียนรู้คือการนำความรู้ไปใช้เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งทางด้านเจตคติ ความรู้สึก ความคิด ความเข้าใจ และการกระทำต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่น (ทิสนา แคมมณี, 2545: 13-14)

ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้จัดเป็นวิชาการแขนงหนึ่งของทฤษฎีทางจิตวิทยาที่จะอธิบายให้เห็นว่าพฤติกรรมของมนุษย์นั้นเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร ในการเรียนรู้หากนักเรียนมีกระบวนการการเรียนรู้ที่ดีเกิดขึ้น กล่าวคือ มีขั้นตอนและวิธีการในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนและสาระการเรียนรู้ก็จะช่วยให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ดี คือ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ต้องการ ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลายเพื่อจะได้สามารถเลือกนำมาใช้อย่างเหมาะสมกับสภาพของตน

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ KWL-Plus

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ (2554: 75) ได้อธิบายว่า เทคนิค KWL ได้รับการคิดค้นและเผยแพร่ครั้งแรกโดย โอเกิล (Donna Ogle) ในปี ค.ศ. 1986 และต่อมาได้รับการพัฒนาให้สมบูรณ์

ขึ้นในชื่อ KWL plus โดย คาร์ และ โอเกิล (Carr, & Ogle) ในปี ค.ศ. 1987 โดยคงสาระเดิมของ KWL ไว้ แต่เพิ่มการเขียนผังสัมพันธ์ทางความหมาย สรุปเรื่องที่อ่าน และมีการนำเสนอเรื่องจากผัง อันเป็นการพัฒนาทักษะการเขียน การพูด การฟัง และการเขียน

วิธีสอนแบบปกติ

รชนี ศิลป์สร (2544) กล่าวว่าวิธีการเรียนการสอนแบบปกติ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้เตรียมศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจเรื่องที่ต้องสอน ทั้งจากตำรา เอกสาร แบบเรียนต่าง ๆ แล้วรวบรวมเรื่องราวทั้งหมดมาถ่ายทอด ด้วยการบรรยาย การใช้สื่อ ประกอบการสอน และครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถาม และสรุปเนื้อหาจากสิ่งที่ได้เรียน

กรมวิชาการ (2545: 48) ได้กล่าวว่า การสอนปกติ หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้ มีลำดับขั้นกิจกรรมหรือประสบการณ์เริ่มตั้งแต่ง่ายไปหายาก ให้เห็นเป็นลำดับและที่สำคัญคือผู้สอนสามารถปฏิบัติได้จริง

ความพึงพอใจ

จรรยาศักดิ์ พันธิวิศิษฐ์ (2543: 34) และทวิช มโนภิรมย์ (2544: 39) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้คล้ายกันว่า ความพึงพอใจคือระดับความรู้สึกพอใจโดยการได้บรรลุ หรือได้รับการตอบสนองในความต้องการ ความคาดหวัง ความปรารถนา ความอยากของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากความชอบ ความสนใจ มีทัศนคติที่ดีต่อสถานการณ์นั้นหรือสิ่งใด ๆ และเห็นว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์ และมีคุณค่า

ทัศนีย์ สิงห์เจริญ (2543: 19) ให้ความหมายความพึงพอใจในการเรียนการสอนหมายถึง ความพอใจหรือความไม่พอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน ความรู้สึกที่เกิดจากการที่ได้รับการตอบสนองทั้งทางร่างกายและจิตใจ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยหรือองค์ประกอบต่างๆ ในการเรียน เช่น สภาพแวดล้อมในห้องเรียน เนื้อหาวิชาที่ได้รับจากการเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอนจนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้

วิธีดำเนินการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น รวมถึงศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร เพื่อศึกษา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบ KWL-Plus

3. ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบ KWL-Plus ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.1 กิจกรรมก่อนอ่าน (pre-reading) ครูกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับ เรื่องที่จะอ่านพร้อมทั้งเขียนสรุปสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านลงในช่อง K (what do I know) และนักเรียนร่วมตั้งคำถามกับครู หรือตั้งคำถามเองในสิ่งที่ตนอยากรู้ลงในช่อง W (what do I want to learn)

3.2 กิจกรรมระหว่างอ่าน (while-reading) นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วตรวจคำตอบของ คำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมลงในช่อง W ได้ อีก และนักเรียนบันทึกคำตอบ รวมทั้งข้อมูลที่ได้เรียนรู้จากการอ่านเรื่องลงในช่อง L (what did I learned)

3.3 กิจกรรมหลังอ่าน (post-reading) นักเรียนอภิปรายถึงสิ่งที่นักเรียนรู้ในช่วงขณะ อ่านและเขียนแผนภูมิรูปภาพความคิดร่วมกันในกลุ่ม เกี่ยวกับการจัดประเภทหรือความสัมพันธ์ ของข้อมูลในลักษณะแผนผังหรือแผนภูมิเพื่อสรุปเรื่องที่อ่าน

4. ศึกษาและกำหนดเนื้อหา โดยคัดเลือกบทอ่านจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และ เว็บไซต์ต่าง ๆ นักเรียนสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับสาระที่ 1 ภาษา เพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ แสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 4 วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จำนวน 4 แผน

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Charlie Chaplin

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Let's meet...Kim Clijsters!

4.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง York: 2000 years of history

4.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Food Around the world

5. ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus มีจำนวนทั้งสิ้น 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการสอนแผนละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 8 คาบ

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเนื้อหา ความสอดคล้องและการใช้ภาษา ความเหมาะสมของกิจกรรม พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL plus ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระหว่าง 0.80-1.00

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถจากการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถจากการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น รวมถึงศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ โดยยึดขั้นตอนให้สอดคล้องกับวิธีการดำเนินการ โดยยึดมาตรฐาน / ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 4 แผน โดยมีเรื่องหลัก (Unit) และหัวเรื่อง (Topic) ในหลักสูตร

3. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ผลจากการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ของแบบสอบวัดความรู้ความสามารถ ภาษาอังกฤษ มีค่าระหว่าง 0.30 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง 0.20 ถึง 0.75 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.654

แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.791

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่แก้ไขสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ = 34.40) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ($\bar{X}$ = 30.75)

2. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ = 4.08) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ($\bar{X}$ = 3.66)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับวิธีสอนแบบปกติ สามารถอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากจากการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus เป็นวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน นักเรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน และเรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า บรรยายภาคนในการเรียนรู้เป็นไปอย่างผ่อนคลาย สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อิสระ และเป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการคิด เนื่องจากในขั้นตอนการฝึกมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ระดมสมอง การอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกัน มีการตั้งคำถามเพื่อคาดเดาเนื้อหา การหาคำตอบ และการเขียนสรุปความ ซึ่งสอดคล้องกับวัชรา เล่าเรียนดี (2553: 126 – 127) กล่าวว่า

เทคนิค KWL-Plus สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามคำถามตนเอง การใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ และส่งเสริมพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียน และยังคงคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ, และอรรถ มูลคำ (2545: 92) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL สามารถฝึกผู้เรียนให้มีทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนสรุป และนำเสนอด้วยตนเอง สอดคล้องกับพรทิพย์ จันทอง (2555, หน้า 80-84) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบ KWL-Plus กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความสนใจในการเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี KWL-Plus อยู่ในระดับมากกว่าการเรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของอมรรัตน์ เกษมสุข (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus และวิธี ปกติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการ เขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ นพรัตน์ พงษ์สุข (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล- พลัสที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีเค ดับเบิลยู แอล-พลัส มี ความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ

2. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กับนักเรียนที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับคะเนิงนิตย์ ม่วงสี (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธี KWL-Plus สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี KWL-Plus อยู่ในระดับมาก และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ วิธีสอนแบบ KWL-Plus สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีสอนแบบ KWL-Plus ในขั้นกิจกรรมก่อนอ่านนักเรียน

ระดมสมอง และอภิปรายภายในกลุ่มระบุสิ่งที่ตนเองรู้จากเรื่องที่กำหนด แล้วนำข้อมูลที่นักเรียนรู้มาเขียนลงในคอลัมน์ K ในขั้นตอนนี้ นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้นำความรู้ และประสบการณ์เดิมมาใช้ เพราะความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากในการจัดกิจกรรมก่อนอ่าน เป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้เดิมกับเรื่องที่นักเรียนจะอ่าน เป็นสิ่งที่ช่วยในการสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรศรี แสงส่องฟ้า (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจ และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทะเลบก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี KWL-Plus กับ การสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่า กลุ่มควบคุม สอดคล้องกับอมรรัตน์ เกษมสุข (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus และวิธี ปกติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การเขียน การพูด และความพึงพอใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบวิธี ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับคาร์, และ โอเกล (Carr, & Ogle, 1987, pp.626-631) ได้พัฒนาการสอนอ่านแบบ KWL-Plus และทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 9 ที่เรียน อ่อนและอยู่ในคลินิกซ่อมเสริม จากการสังเกตแบบไม่เป็นทางการ และพูดคุยกับนักเรียนปรากฏว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนทักษะการอ่านแบบ KWL-Plus ไปสู่สถานการณ์อื่นๆ ได้ สอดคล้องกับสุ วิทย์ มูลคำ, และอรรถัย มูลคำ (2547, หน้า 92) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL เป็นวิธีการ ที่เร้าความสนใจของผู้เรียนได้ดี สนองความต้องการความสนใจของผู้เรียนได้ และยังเป็นวิธีสอนที่ ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ทำให้นักเรียนร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม ได้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้เรื่องที่น่าสนใจ ที่นักเรียนอ่านเป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจ มีเนื้อหาที่ใกล้ตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถใช้ ความรู้เดิมในการตีความหมายของเรื่องที่อ่านได้ ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องไม่ยาก ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดี และมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพรัตน์ พงษ์สุข (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี KWL-Plus ที่มีต่อ ความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธี KWL-Plus มีเจตคติต่อการอ่าน ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้หรือ การศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนต้องพยายามที่จะทำให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปราย การ แสดงความคิดเห็นของขั้นตอนก่อนอ่าน โดยการใช้คำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด ใช้คำถามง่าย ๆ และตรงประเด็น

1.2 ควรมีการสนับสนุนให้นักเรียนใช้เทคนิคของ KWL-Plus ที่เรียนไป ไปต่อยอด ความรู้ในรายวิชาอื่น ๆ

1.3 ในขั้นตอนการเขียนแผนภูมิรูปภาพความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่อ่าน ในระยะแรกของการสอน ครูผู้สอนควรอธิบายรูปแบบการใช้แผนภูมิรูปภาพความคิดแต่ละชนิด เพื่อเลือกใช้ให้ เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

1.4 การเลือกเรื่องที่จะนำมาให้นักเรียนอ่าน ควรเลือกเรื่องที่ตรงกับความสนใจ ความสามารถของนักเรียน และควรเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน เพื่อให้สามารถใช้ความรู้เดิมในการตีความเรื่องที่อ่านได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยวิธีสอนแบบ KWL-Plus ในเนื้อหาวิชาอื่นๆ หรือในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อศึกษาว่าการใช้วิธีสอนแบบ KWL-Plus มีความเหมาะสมกับวิชาหรือเหมาะสมกับระดับชั้น ต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด

2.2 ควรมีการศึกษา วิจัยตัวแปรตามอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการสอนอ่านโดยใช้วิธีสอน แบบ KWL-Plus เช่น การคิดอย่างมีเหตุผล ความคงทนในการเรียนรู้ ความพึงพอใจ เป็นต้น

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ รศ.ระวีวรรณ ศรีครามครัน, ผู้อำนวยการและคณะครู โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อน ๆ ทุกคน ที่เรียนหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ สอนภาษาอังกฤษ โครงการพิเศษ รุ่นที่ 3 ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัย ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ฐาปณีย์ แม้นญาติ

เอกสารอ้างอิง

- คะเนิงนิคย์ ม่วงสี. (2553). ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยกลวิธี KWL Plus. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นพรัตน์ พงษ์สุข. (2553). ผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล-พลัส ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พรทิพย์ จันทอง. (2555). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบ KWL-Plus กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2553). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อมรรัตน์ เกษมสุข. (2552). การศึกษาผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) และวิธีปกติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศูรินทร์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- อมรรัตน์ เกษมสุข. (2552). การศึกษาผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) และวิธีปกติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศูรินทร์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- อมรศรี แสงส่องฟ้า. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทะเลบก อำเภอบางแสน จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี KWL-Plus กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Carr E. and Ogle D. (1978). **K-W-L Plus A Strategy for Comprehension and Summarization.**

Journal of Reading. 30 (April): 626-631.